

“Στο ρόλο μου δεν είμαι ποτέ ίδιος”

Τον γνωρίσαμε στα μέσα της δεκαετίας του '80. Ξεχώρισε από τα... “υπόλοιπα παιδιά” της γενιάς του, μέσα από την τότε τηλεοπτική πραγματικότητα. Εκτοτε συνεχίζει στο χώρο της τηλεόρασης και του θεάτρου, αξιοποιώντας το ταλέντο του, γεμάτος όνειρα για το μέλλον. Τον συναντήσαμε ένα Σάββατο απόγευμα, στο καμαρίνι του στο θέατρο Μουσούρη.

Ήταν ευγενικός, ζεστός και μιλήσαμε μαζί του για το θέατρο και την τηλεόραση. Τον γνωρίζετε σίγουρα και εσείς. Είναι καθημερινά στο σπίτι σας και τον παρακολουθείτε ανελπιώς. Ο Τζώννυ Θεοδωρίδης μάς μιλά για το ρόλο του στο έργο “Λουκρητία Βοργία”, που παρουσιάζει η Αιμιλία Υψηλάντη.

Τζ.Θ.: Δεν δυσκολεύτηκα να ερμηνεύσω το ρόλο παρ' όλο που ο λόγος είναι διαφορετικός σε τέτοια έργα. Πιστεύω, ότι με λίγη προσπάθεια και πολύ δουλειά, γιατί πραγματικά δουλέψαμε πολύ, γύρω στους δυόμισι μήνες πρόβες, μπορείς να έχεις ένα ικανοποιητικό

αποτέλεσμα. Αρχίζεις και ξεπερνάς ορισμένα προβλήματα, όπως εκείνα του καθημερινού λόγου, αφού σ' ένα κλασικό έργο όπως αυτό όλα είναι διαφορετικά. Άλλο ύφος, άλλη κίνηση και γενικά διαφορετικό το στήσιμο πάνω στη σκηνή.

Ερ.: Με τι τρόπο, προσεγγίζει το κοινό ένα τέτοιο κλασικό έργο;

Τζ.Θ.: Υπάρχει ανταπόκριση από το κοινό και μάλιστα έρχονται διάφορες ηλικίες. Από εφήβους μέχρι ηλικιωμένους. Το έργο παρ' όλο που είναι δραματικό, έχει μέσα ένα περίεργο χιούμορ, που ενώ αυτές οι σκηνές σου επιτρέπουν

Με την Αιμιλία Υψηλάντη, σε σκηνή του έργου “Λουκρητία Βοργία” στο θέατρο Μουσούρη

να γελάσεις άνετα, οι περισσότεροι δεν το κάνουν. Οι νεαροί γελάνε κανονικά, οι μεγαλύτεροι είναι πιο συγκρατημένοι, γιατί μένουν περισσότερο στο δραματικό μέρος του έργου.

Ερ.: Υπάρχουν επίκαιρα στοιχεία μέσα στο έργο;

Τζ.Θ.: Το έργο είναι σίγουρα επίκαιρο, παρ' όλο που δεν έχει σχέση με την καθημερινότητα. Η σύγκρουση του καλού και του κακού εξακολουθεί να υπάρχει και σήμερα. Υπάρχουν άνθρωποι που αγωνίζονται να σώσουν κάποια ιδανικά, όπως ο Τζενάρος. Ο ρόλος του ανθρώπου που ερμηνεύω.

Ερ.: Η παρουσία σου στην τηλεόραση και μάλιστα σε ένα έργο καθημερινό, δεν είναι ρίσκο; Δεν κινδυνεύεις να γίνεις “βαρετός”;

Τζ.Θ.: Είναι στο χέρι κάθε ηθοποιού ή να σε βαρεθεί ο τηλεθεατής ή να σε συμπαθήσει. Ανάλογα και με το ρόλο που ερμηνεύεις. Συνήθως οι ρόλοι που μου δίνει ο Φάσκολος είναι ρόλοι “καλών” ανθρώπων. Πιστεύω, πάντως, ότι δεν είναι κακό να είσαι σε ένα καθημερινό σίριαλ, σήμερα που έχει

ανάγκη η τηλεόραση να παρουσιάζει καλές δουλειές, αλλά και ο ηθοποιός έχει ανάγκη να κάνει τηλεόραση. Στο ρόλο μου δεν είμαι ποτέ ίδιος και αυτό πάντα με γεμίζει.

Ερ.: Ποιο ρόλο θα ήθελες να ερμηνεύσεις στο μέλλον;

Τζ.Θ.: Θα ήθελα κάποια στιγμή να ασχοληθώ με το κλασικό ρεπερτόριο στο θέατρο, όχι όμως τώρα. Για κάποιο ηθοποιό, το κλασικό ρεπερτόριο είναι ένα όπλο.

Είναι διαφορετικό να παίζεις Σαίξπηρ, Ιψεν ή αρχαία τραγωδία και διαφορετικό να παίζεις ένα ρόλο “καθημερινό”. Νομίζω ότι στο κλασικό ρεπερτόριο δεν έχω “τριφτεί” πάρα πολύ, γι' αυτό θα ήθελα κάποια στιγμή στο μέλλον να κάνω κάτι τέτοιο.

Ερ.: Θα ήθελες να παίζεις στο σινεμά;

Τζ.Θ.: Αν αρχίσει ο ελληνικός κινηματογράφος πάλι, που πιστεύω ότι αρχίζει σιγά σιγά, θα ήθελα να συμμετάσχω σαν τρελός! Μπορεί να είναι κουραστική η δουλειά του κινηματογράφου, αλλά είναι και μαγεία.

“Είναι στο χέρι του ηθοποιού να μην γίνει βαρετός στο κοινό”